

DR. ALMÁSSY GYÖRGY

A Távközlési Kutató Intézet Igazgatósága, a Híradástechnikai Tudományos Egyesület elnöksége és a gyászoló család mélyen megrendülve tudatja, hogy

DR. ALMÁSSY GYÖRGY

Kossuth-díjas, Állami díjas,

a műszaki tudományok doktora, címzetes egyetemi tanár,

a Távközlési Kutató Intézet tudományos főmérnöke, a Híradástechnikai Tudományos Egyesület főtitkára, valamint számos nemzetközi szervezet megbecsült tagja, a hazai elektronikai kutatás elméleti és gyakorlati úttörője, a tudomány szolgálatában eltöltött példamutató életének 65. évében, 1984. június 26-án, rövid szenvedés után elhunyt.

Búcsúztatása 1984. július 9-én volt a Farkasréti temetőben.

Tudomásul venni szinte lehetetlen, elhinni alig lehet, hogy június 26-a óta nincs már közöttünk. Visszaidézzve a Távközlési Kutató Intézet előtt hajnalonként feltűnő, hajókoffer nagyságú táskájában tengernyi szakirodalmat mindig magával cipelő, kedves, derűsen bölcs alakját, szívesen ringattuk volna magunkat abba az illúzióba, hogy mindig velünk marad. Ezért is olyan nehéz tőle búcsúznunk.

Több volt ő, mint a Távközlési Kutató Intézet vezető tudósa. Az elektronikai szakma nagy egyénisége. Jelkép volt a híradástechnika magyar és nemzetközi műszaki-tudományos életében, s a közéletben végzett több mint négy évtizedes munkássága megtanított bennünket a szakma szeretetére, a jobbjért, az igaz ügyért való fáradhatatlan harc szükségességére.

1919-ben született. 1942-ben szerzett gépészmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1950-ben — alapítótagként — már TKI dolgozó és hűséggel az is

maradt mindvégig. 100-nál több nemzetközi tudományos publikáció és több mint 20 találmány fémjelzi kiemelkedő tudományos színvonalát.

1959-ben kandidátusi fokozatot ért el. 1962-ben Kossuth-díjat kapott, 1968-ban a műszaki tudományok doktora lett, 1978-ban Állami díjjal tüntették ki. 1968-tól a Budapesti Műszaki Egyetem professzoraként, generációk sorát nevelte és tanította a mikrohullámú technika és az elektronikai konstrukció témakörében.

A TKI viharos történetének több kritikus pillanatában állt helyt mindenkiért és jelentett biztos pontot mindenkinek. Az utolsó pillanatig dolgozott. Kórházi ágyán — infúziós tüvel a karjában — szakmai cikkek elfogadását engedélyezte. Ajánlásaival sokaknak még halála után is segítséget fog nyújtani... A régi idők mindent tudó nagy öregje volt Ő, aki lépést tudott tartani a korrallal, s akinek értékítéletei páratlan bölcsességről tanúskodtak.

Gyászjelentésén azoknak az

intézeteknek, intézményeknek neve áll, melyekhez munkája kötötte. De ravatalánál ott voltak, búcsúztak a világ minden tájáról azok a pályatársak, akik egy rokonszenves tudóssal érzik szegényebbnek a világot.

Almásy professzor kedves és bölcs alakja mindig hiányozni fog nekünk; műszaki-tudományos életművét — mint elérhetetlen színvonalat — mindörökké emlékezetünkbe vessük.

Búcsúzó gondolatként: G. S.:
A forrás üzenete

Ha nem kértek, én akkor is adok.
Nem-et mondani,
egyikőtöknek sem tudok.
mert *forrás vagyok!*

Az, hogy adok, nem érdemem.
De tudjátok,
a legnagyobb boldogság nekem,
ha isszátok vizem!

És tudjátok azt is hogy
köszönetre nem is gondolok.
Ha nem kapok, én akkor is adok,
adok, adok, adok, mert sorsom,
hogy *forrás vagyok!*